

Procvijetana ruza

sluga Božji Tilde Manzotti (1915-1939)

biografski

Tilde Manzotti rođena 28 svibnja 1915 u Reggio Emili i umre u pokrajini Firenze, Paterno Pelago, malom gradiću u brdima Valdarna, 1939, u samoj dvadeset četvrtoj godini, konzumirana od tuberkuloze. Njezina ljudska i duhovna vijernost, unatoč kratkoći života, i njezina izuzetno bogata unutarinja vijera imala je jedinstvenu sposobnost da izazove simpatije ljudi koji su imali avanturu da je upoznaju u njezinim pisanim dnevnicima, a posebno u njezinom divnom "Dnevniku", impresivan dokumenat duhovno predivan i pun ljipote.

Tilde je zapravo jedna djevojka zaljubljena u život i zbog toga je sposobna za obavljanje, u kratkoći svog postojanja, put intenzivne vjere koja ju je dovela do žive identifikacije s osobom Krista. Kao Santa Teresa iz Lisieuxa, čiji je iskaz bio impresioniran i daje smisao njezinom životu i iskustvima. Teresa je napisala, u posljednjim mjesecima svog života, jednu predivnu pjesmu pod nazivom "Procvijetana ruza", aludirajući na njegovu ljudsku i duhovnu koji je vodio, u samo dvadeset i četiri godine kao Tilde, na pragu vječnosti, gdje njegova života je prebacite na posljednji susret divan Kristovo lice.

Tilde u 1930 god. Osjeti prve sintome tuberkuloze, koja će je dovesti u velike poteskoce jer ta bolest ne oprasta. U 1933 god. Je poslana u sanatori u Prasomaso u provinciji di Sondrio, ma njesina bolest je otporna na sve njege tako da je forsirana morala ostati dugo vremena lezeći sa velikom temperaturom. U 1937 njezina familia se doselila u Firenzu. Tu se Tilde upisuje u fakultet u Firenzi, i posveti se sa entusiasmom u katolicki universitet. Tilde voli puno uciti i tuje dobila diplomu sa uciteljicu.

Godinu dana poslije (1938) doslo je do upormavamja sa pobožnostidomenicana, u koju se ona dedika cijelim suojom dusom. U samostanu od koludrica domenikana dicouilja gdje je bila radi suog sdraulja upoznaje fra Antonio Lupi. 7 Augusta 1938 pocela je pisati suoj duseum dneunik i tu

je pocela osjecati duseuni poziu i misli uci unutra kao casna pomenikana. Bilo ju je strati da ce njezina mama patiti radi njezine odluke da postane casna sestra obraca se suom barbi Angelo Kasali suecenik Skolopio da joj pomogne uci u samostan. Iste godine upoznaje buecenika Stefano Lanzetti , domenicano , s njim ga upoznaje fra Antonio Lupi koji postaje njezin spiritualivi otac. 12 prosinc a 1938 pitanje , u rukama oca Lanzetti , zavjetu poslušnosti i napuštenosti u Božjim rukama.

U junu 1939 diventa casna sestra s esempiom od suete Teresa. U istoj godini bolest se pogorsala. Premjestila se u paterno di Pelago i dobiva jedno pismo od fra Antonio Lupi u kome pise da posle Boga sveta Maria i svi sveti na nebu ona ce biti maika u njezinoj profesija i bit ce domenicani e apostoli zajedno.

Tilde je umrla 3 ottobra a Paterno od Pelaga u 24 godini i 5 jula 1995 monsinjor Luciano Giovannetti otvara procesiju za blazenstvo od Tilde. U 25 sijecan 1999 zatvara se procesija diocesana o životu i herojskim krepostima čija djela su sada u Rimu ispitana od Kongregacije za kauze svetih.

"Prisutnost svetih kaze da kršćanstvo nije laž : u stvari , ako nema svetaca ,bila bi lež čak i smrt od Croce. Učinkovitost smrti od Croce mjeri spasenje čovjeka , od svetosti do smrti to komunicira svijetu."

Divo Barsotti

Značajnost stranica dnevnika Tilde

Ave Maria ! U vašim rukama , na tvom srcu , spavam , sanjam , mislim , fantastciram. Ako sanjam otvorenim ocima sanjam tebe , ljubavi , i znam da je vjetar nece raspršiti u zraku i svjetlosti i svjetline ove ljubavi na cielu . Za moj duh , željan istine , vi ste vječna i nepromjenjiva istina , odmor za sva bogatstva , snage protiv svih skepticizma i svjetla za sva tamna i mučen pesimizmom. Za moje srce , ti si ljubav žarka , beskonačan kraj svake anksioznosti , izvor nezasitne želje , izvor soavità. Na moju nježnost , nudite sami , Isusa , s darom na tebe koji mi vibrira s ljubavlju : da moja ljubav pruži na patnju , rane ponude i krvi , krvi crvene ljubavi , zive krvi , krvi tvoje . Daj mi , Isuse , da patim za tebe : ujedini me k tebi , u čistom i jedinom bolu . Jedino se tako mogu osjetiti tvoja . Spoji moju dušu s vatrom krvi Isusove , moje srce se nada i čeka.

Ova procvijela ruza , je vjeran portret , Božanskog dijeteta , od netaknutog srca koj ti se daje u svako doba . Gospodine , na svojim oltarima više od jedne procvale ruze ona se ističe kao da je tvoja ma ja sanjam samo jedno : "otvorime zijelu ... ! "

Santa Teresa di Lisieux (1873-1897)